

brojeva od 000432 do 000441, iznosa od 1.428,00 DEM, odbijen je i zahtjev za naknadom troškova postupka. Rješenjem suda prvog stupnja, točkom I. izreke utvrđeno je da se tužba smatra povučenom u odnosu na tuženike Mihiu u Maria Skurlu dok je točkom II. izreke rješenja naloženo tužitelju nadoknaditi devetotuženiku Luki Korde troškove parničnog postupka u iznosu od 1.875,00 kn, i jedanaestotuzeniku Republici Hrvatskoj u iznosu od 1.500,00 kn sa zateznim kamatama kao u tom dijelu izreke.

Protiv te presude žali se tužitelj zbog svih žalbenih razloge iz članka 353. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14: dalje-ZPP)

U žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja trebao primijeniti odredbe Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“, broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00. i 118/03: dalje-ZTD) te da je primjenom odredbi članka 252, 240, 273. tog zakona uz odredbu članka 154. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01: dalje ZOO) valjalo utvrditi osnovanim tužbeni zahtjev. Nastavno tvrdi da je dokazao vlasništvo dionica jer se prenose predajom pa da bi onaj tko tvrdi da on nije vlasnik trebao dokazati suprotno u smislu odredbe članka 241. ZOO-a. Zaključno navodi i da je predlagao dokaz, financijsko vještačenje na okolnosti utvrđenja visine štete, vrijednosti dionica.

Predlaže uvaženje žalbe.

Odgovori na žalbu nisu dostavljeni.

Žalba nije osnovana.

Kod donošenja pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11, 13. i 14. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti i na koje se poziva tužitelj. Presuda u pobijanom dijelu nije proturječna, sadrži razloge o odlučnim činjenicama i može se ispitati.

Prvostupanjski sud je utvrdio:

- da tužitelj nije aktivno legitimiran jer je za podnošenje tužbe radi naknade štete svih dioničara Dubrovačke banke d.d. uslijed sanacije banke i povlačenja dionica, u smislu odredbe članka 12. stavak 2. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnih papira („Narodne novine“ broj 107/1995, 142/1998, 87/2000: dalje-ZIPVP) aktivno legitimirana isključivo Komisija za vrijednosne papire Republike Hrvatske dok je vlasnik dionica mogao steći eventualnu naknadu nakon okončanja građanskopravnog postupka po tužbi Komisije,

- kada bi tužitelj i bio aktivno legitimirana osoba njegov zahtjev bio bi neosnovan jer nije dokazao, u smislu odredbe članka 154. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99: dalje-ZOO) da su tuženici svojim radnjama prouzročili smanjenje njegove imovine, odnosno onemogućili njeno povećanje i da se njegova imovina tim radnjama smanjila, odnosno da je radnjom tuženika spriječeno njezino povećanje. Nominalna vrijednost dionica da predstavlja aritmetički izraženi udio u temeljnom kapitalu

brojeva od 000432 do 000441, iznosa od 1.428,00 DEM, odbijen je i zahtjev za naknadom troškova postupka. Rješenjem suda prvog stupnja, točkom I. izreke utvrđeno je da se tužba smatra povučenom u odnosu na tuženike Mihiu u Maria Skurlu dok je točkom II. izreke rješenja naloženo tužitelju nadoknaditi devetotuženiku Luki Korde troškove parničnog postupka u iznosu od 1.875,00 kn, i jedanaestotuženiku Republici Hrvatskoj u iznosu od 1.500,00 kn sa zateznim kamatama kao u tom dijelu izreke.

Protiv te presude žali se tužitelj zbog svih žalbenih razloge iz članka 353. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14: dalje-ZPP)

U žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja trebao primijeniti odredbe Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“, broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00. i 118/03: dalje-ZTD) te da je primjenom odredbi članka 252, 240, 273. tog zakona uz odredbu članka 154. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01: dalje ZOO) valjalo utvrditi osnovanim tužbeni zahtjev. Nastavno tvrdi da je dokazao vlasništvo dionica jer se prenose predajom pa da bi onaj tko tvrdi da on nije vlasnik trebao dokazati suprotno u smislu odredbe članka 241. ZOO-a. Zaključno navodi i da je predlagao dokaz, financijsko vještačenje na okolnosti utvrđenja visine štete, vrijednosti dionica.

Predlaže uvaženje žalbe.

Odgovori na žalbu nisu dostavljeni.

Žalba nije osnovana.

Kod donošenja pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11, 13. i 14. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti i na koje se poziva tužitelj. Presuda u pobijanom dijelu nije proturječna, sadrži razloge o odlučnim činjenicama i može se ispitati.

Prvostupanjski sud je utvrdio:

- da tužitelj nije aktivno legitimiran jer je za podnošenje tužbe radi naknade štete svih dioničara Dubrovačke banke d.d. uslijed sanacije banke i povlačenja dionica, u smislu odredbe članka 12. stavak 2. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnih papira („Narodne novine“ broj 107/1995, 142/1998, 87/2000: dalje-ZIPVP) aktivno legitimirana isključivo Komisija za vrijednosne papire Republike Hrvatske dok je vlasnik dionica mogao steći eventualnu naknadu nakon okončanja građanskopravnog postupka po tužbi Komisije,

- kada bi tužitelj i bio aktivno legitimirana osoba njegov zahtjev bio bi neosnovan jer nije dokazao, u smislu odredbe članka 154. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99: dalje-ZOO) da su tuženici svojim radnjama prouzročili smanjenje njegove imovine, odnosno onemogućili njeno povećanje i da se njegova imovina tim radnjama smanjila, odnosno da je radnjom tuženika spriječeno njezino povećanje. Nominalna vrijednost dionica da predstavlja aritmetički izraženi udio u temeljnom kapitalu